

ע"פ 7150/10 - עמד עבד אלחלים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 7150-10-15 עבד אלחלים נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט סאאב דבורה
עם עמד עבד אלחלים
נגד מדינת ישראל
משיבים

פסק דין

בפני ערעור על החלטתו של בית משפט קמא (כבוד השופט אלכס אחטר) מיום 29/7/2015 לפיה, נדחתה בבקשת המערער למתן ארכה להישפט בגין עבירות מהירות, כפי שיווחסה לערעור בדו"ח מס' 90503446875.

ב"כ המערער סומר את ידיו על טענת המערער לפיה, הוא לא נהג ברכב ביום ביצוע העבירה,-contained על ידי המשיבה. יתרה מזאת, לא נודע לו על קיום הדו"ח מושא הליך זה ואף לא נתקבלת במענו הودעה או התראה כלשהי בנוגע לדו"ח זה. בהתאם לティיעוני המערער, רק לאחרונה נודע לו על קיום הדו"ח וזאת לאחר שקיבל הודעה בדבר תוספת פיגור בגין הקנס החל על העבירה. אולם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בהארכת מועד להישפט, עלו לתוך אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בסיס האיחור בהגשת התביעה להישפט. ייחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכוי הוכחתה ו/או אישושה הינם קלים ונמוכים. הטענה, כי סיכוי ההגנה הינם גבויים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמייה ראיותית, ولو לכאותות או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, מבוקש.

בעינינו, אין מקום למכת שבין אחר תצהיר אשר הוגש אך במסגרת הודעתה הערעור ולא הונם כלל על שולחנו של בית משפט קמא במסגרת התביעה להארכת מועד להישפט. כן, עיתוי הגשת התביעה אשר בא אל אויר העולם לאחר שנודע לערער על סנקציות כלשהן בעקבות ההרשותה בעברית מושא הליך זה, זו עיתוי "דרשנוי".

באlichtו של המערער ציין, כי הזכות להיליך הוגן וראוי היה אבן יסוד במשפט הפלילי; על רקע זה, אין לדון אדם בפליליים בהעדתו, זאת במיוחד לאור העובדה לא נפגעה כליל; בפרטות, יכול היה המערער להגיש התביעה להארכת מועד להישפט. אולם, הוא לא עשה זאת. אכן, בשלב כלשהו הוגשה התביעה מטעם להארכת מועד להישפט, אולם, בקשה זו הוגשה באיחור רב.

מקום בו נשלחה הודעה בדבר ביצוע עבירה בקשר לערעור אשר לא יודיע על קיומו הדו"ח בעינינו. לדבריו, זאת הגישה לעריאות לא נפגעה כליל; בפרטות, יכול היה המערער להגיש התביעה להארכת מועד להישפט, קנס נשלחה מטעם של המערער, קמה החזקה, בהתאם לתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי, תש"ד-1974, כי הדואר התקבל אצל המערער בחולף 15 ימים. ת/1(אישור משלוח דבר דואר רשות למטעם הרשמי של המערער) מצבע, כי הودעה כזו נשלחה לערער ואף נמסרה לערער.

מקום בו הודהעה על ביצוע עבירה בקשר לערעור, וכן לאחר שהבקשה להארכת מועד להישפט הוגשה באיחור בלתי-מושבר אין מקום למסקנה, כי כיווחו של המערער פגוע. הכללים הפרוצידוריים הנוגעים לדיני-תעבורה אינן בבחינת כל-משחק שניית לשעות בהם שימוש כל אימת שאבני-נגף מזדקרים להם בדרך של ערער זה או אחר, בעקבות סנקציות כגון; תוספת פיגורים או צבירת נקודות בהתאם לשיטת הניקוד הנהוגה. כן, בצדק פועל בית-משפט קמא עת הפנה לפרוצידורה הנוהגה ולסוד הזמינים הקים בצדיה.

המדוברים הקבועים בהוראות של סדר הדין הנוגעים לענייני תעבורה, אין בבחינות אותן. והפוך הוא, דווקא בתחום התעבורת, מצופה מבית-משפט להוכיח על קיומם הוראות הדין ועל הילכה במתווה הדינו כי שהוא קיים בתקנות ובהוראות הדין. הילכה במסלול חיזוני למתחווה שכזה תחטיא את המטרה ותביא לחסור איחיות, חוסר שווונות ואך למצוואה בלית צדקת. מהלך הדיונים בפני לימד, כי חייב לידי לא מבוטלים ליו את הרים ואך את לדיתו של התצהיר אשר בסופו של יום הונח על שלוחני מטעם המערער ואשר לפיו אדם אחר נהג ברכב בזמן ביצוע העבירה. תצהיר שכזה לא היה קיים בפני בית-משפט והוגש בישיבה האחורה במסגרת הדין בערעור בפני. כן, אין בעצם הגשת תצהיר שכזה (במיוחד לאחר שבית-משפט קמא נתן את החלטתו) כדי להביא לבטולות ההליך אשר זרם לו במתווה הפרוצידורי הנכון ללא כל סקרים בדף.

בזכך הפנה בית משפט קמא להילכה לפיה, טענה כי אדם אחר נהג ברכב, אינה מהוות עילה למתן הסעד המבוקש. אשר על כן, ולאחר שוכחנתי, כי לא נגרם כל עיוות דין לערעור, דין העורור להיזמות. המזיכרות תעבור העתק פסק דין זה לצדים, גם באמצעות הפקטימליה והדואב.

עמוד 1

ניתן היום, ו' אדר א' תשע"ו, 15 פברואר 2016, בהעדר
הצדדים.